

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/97/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217201274
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4217201274.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko a.s., IČO: 31 318 916, so sídlom Štúrova 5, Bratislava, proti žalovanému: H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. ul. XXXX/XX, G., o zaplatenie 845,14 eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 16Csp/28/2017-51 zo dňa 13. novembra 2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti a výroku o náhrade trov strán sporu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 677,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 13,04 eur a úrokom z omeškania vo výške 1 % ročne zo sumy 677,48 eur od 15.07.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

1.2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § § 497 , § 504 Obchodného zákonníka, § 52 odsek 1 - 4, § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka, § 1 odsek 2, § 2 písmeno d , § 9 odsek 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zákona o spotrebiteľských úveroch, článkom VIII. bodu 2 písm. e) Zmluvy o poistenom otp expres úvere, § 565 , § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

1.3. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 04.07.2013 Zmluvu o poistenom otp expres úvere č. 0796 3005 13 RSU, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 884,00 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v 84. mesačných splátkach po 19,05 eur. V zmluve bola dohodnutá pevná úroková vo výške 17,50 % ročne, RPMN 20,64 %, priemerná hodnota RPMN bola 26,38 %, s termínom splatnosti prvej splátky dňa 04.08.2013, každej ďalšej splátky vždy 4. deň v mesiaci, termínom konečnej splatnosti dňa 04.07.2020 a celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 1.600,54 eur. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu a bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku, preto podaním zo dňa 18.09.2014 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru (s účinnosťou 10. deň po doručení výzvy) a vyzval žalovaného k splateniu celého záväzku vo výške 1.055,64 eur v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nadobudlo účinnosť dňa 21.10.2014. a žalobou zo dňa 18.01.2017, doručenou súdu dňa 30.01.2017, sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 845,14 eur s príslušenstvom.

1.4. Súd vyhodnotil, že úverová zmluva je spotrebiteľská, preto pristúpil k skúmaniu, či má všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Dospel k záveru, že úverová zmluva má v tomto smere nedostatky, pretože nie je uvedená výška, počet a termíny

splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nie je naplnená dikcia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Logickým výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorazovo. Z uzatvorenej zmluvy síce vyplýva výška jednotlivých splátok (19,05 eur), avšak pre určenie práv a povinností zmluvných strán z uzatvorenej zmluvy je nevyhnutné vedieť, koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní osobitne na istinu, osobitne na úrok a osobitne na poplatky. Žalobca jednotlivé splátky nerozšpecifikoval a ani z ostatných ustanovení, ktoré sú súčasťou zmluvy, nevyplýva spôsob splácania úrokov a poplatkov. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Tieto informácie sú významné pre spotrebiteľa najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp., aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver, preto je potrebné, aby bol s nimi oboznámený ešte pred uzavretím zmluvy. Absencia vyššie uvedenej obligatórnej zmluvnej náležitosti je sankcionovaná podľa § 11 ods. 1. písm. b) citovaného zákona nie neplatnosťou právneho úkonu, ale výslovnou stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa takto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

1.5. Dodal, že zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa. V danom prípade je zrejмый konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona contra legem.

1.6. Keďže poskytnutý úver sa v zmysle vyššie uvedeného považuje za bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie ním poskytnutých finančných prostriedkov žalovanému, teda len na vrátenie reálne poskytnutej istiny bez poplatkov, úrokov a sankcií. Žalovanému bola reálne poskytnutá suma 884,00 eur, pričom žalovaný vrátil žalobcovi sumu 206,20 eur, čo je zrejmé z predloženého okamžitého (priebežného) výpisu z účtu. Žalovaný je teda ešte povinný vrátiť žalobcovi sumu 677,80 eur, preto v tejto časti súd žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na jej úhradu.

1.7. Žalovaný sa s plnením dostal do omeškania, preto je povinný platiť aj úroky z omeškania. Žalobca si úroky z omeškania uplatnil od 05.02.2014. Súd pri výpočte úrokov z omeškania vychádzal z toho, že úver je bezúročný a bezpoplatkový. Výška jednej bezúročnej a bezpoplatkovej splátky predstavuje sumu 10,52 eur (poskytnutý úver 884 eur / 84 splátok). Žalovaný dňa 15.11.2013 uhradil sumu 126,20 eur, uhradil teda prvých celých jedenásť bezúročných a bezpoplatkových splátok a z dvanástej takejto

splátky splatnej dňa 04.07.2014 uhradil sumu 10,48 eur, a z tejto splátky bol v omeškaní so sumou 0,04 eur. Žalobca má preto nárok na úrok z omeškania vo výške 1 % ročne (v tejto výške si žalobca uplatňuje úroky z omeškania) zo sumy 0,04 eur od 05.07.2014 až do ďalšej úhrady vykonanej žalovaným, teda do dňa 10.03.2016, kedy žalovaný uhradil sumu vo výške 30,00 eur, pričom takto vyčíslený úrok z omeškania predstavuje po zaokrúhlení sumu 0 eur. Úhradou zo dňa 10.03.2016 vo výške 30,00 eur žalovaný uhradil zvyšnú časť dvanástej bezúročnej a bezpoplatkovej splátky vo výške 0,04 eur, v plnom rozsahu uhradil trinástu a štrnástu bezúročnú a bezpoplatkovú splátku a z pätnástej takejto splátky splatnej dňa 04.10.2014 uhradil sumu 8,92 eur. Keďže s týmito splátkami sa žalovaný dostal do omeškania, má žalobca nárok na úroky z omeškania vo výške 1 % ročne zo sumy 10,52 eur od 05.08.2014 do 10.03.2016 vo výške 0,17 eur, zo sumy 10,52 eur od 05.09.2014 do 10.03.2016 vo výške 0,16 eur a zo sumy 8,92 eur od 05.10.2014 do 10.03.2016 vo výške 0,13 eur. Z pätnástej bezúročnej a bezpoplatkovej splátky splatnej dňa 04.10.2014 zostalo neuhradených 1,60 eur, preto žalobcovi z tejto sumy patria úroky z omeškania vo výške 1 % ročne od 05.10.2014 do 14.07.2016, kedy bola vykonaná ďalšia úhrada žalobcu, pričom takto vyčíslený úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 0,03 eur. Keďže s účinnosťou k 21.10.2014 bol úver vyhlásený za predčasne splatný, šestnástá splátka (pôvodne splatná dňa 04.11.2014) až osemdesiatá štvrtá splátka sa stali splatnými dňa 21.10.2014. Spolu bolo predčasne zosplatených 69 splátok, pri výške jednej bezúročnej a bezpoplatkovej splátky 10,52 eur to predstavuje spolu sumu 725,88 eur, z ktorej má žalobca nárok na úroky z omeškania od 22.10.2014 (deň nasledujúci po zosplatení) a to až do nasledujúcej úhrady žalovaného vykonanej dňa 14.07.2016 vo výške 50,00 eur, pričom takto vyčíslený úrok z omeškania predstavuje sumu 12,55 eur. Celková výška vyčíslených úrokov z omeškania teda predstavuje sumu 13,04 eur (0 + 0,17 + 0,16 + 0,13 + 0,03 + 12,55), na zaplatenie ktorej súd žalovaného zaviazal. Úhradou zo dňa 14.07.2016 vo výške 50,00 eur žalovaný uhradil zostávajúcu časť pätnástej splátky vo výške 1,60 eur a prevyšujúcu sumu 48,40 eur súd započítal na zosplatené splátky (725,88 eur - 48,40 eur = 677,48 eur). Keďže sumu 677,48 eur žalovaný doposiaľ neuhradil, patria aj z tejto sumy žalobcovi úroky z omeškania, preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 1 % zo sumy 677,48 eur ročne od 15.07.2016 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1.8. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 845,14 eur, vyčíslených úrokov vo výške 451,06 eur, vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 16,40 eur a poplatkov vo výške 32,40 eur, spolu sumy vo výške 1.345,00 eur s príslušenstvom. Súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 690,84 eur (istina 677,80 eur + vyčíslené úroky z omeškania vo výške 13,04 eur) s príslušenstvom vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 51,36 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 48,64 %. Keďže úspech obidvoch strán sporu bol približne rovnaký, súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti zamietajúcej časti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol odvolaciemu súdu rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP, a to nesprávnym právnym posúdením veci a nesprávnym postupom súdu, ktorým mu boli znemožnené uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a uviedol, že zákonom vyžadované náležitosti obsahuje článok IV. bod 1 Zmluvy označený ako „Splácanie úveru“, kde sa uvádza, že dlžník je povinný splatiť banke istinu úveru spolu s úrokmi, poplatkom za zabezpečenie poistenia a poplatkom za vedenie úverového účtu v mesačných splátkach (splátka zahŕňa splátku istiny, úroku, poplatok za zabezpečenie poistenia a poplatok za vedenie úverového účtu), poradie splátky prvá, výška splátky 19,05, termín splatnosti 04.08.2013, splátky 2 - 83,- euro vo výške 19,05 eura s termínom splatnosti štvrtý deň v mesiaci a 84. splátka vo výške 19,05 eura splatná 04.07.2020. Konečná splatnosť úveru bola 04.07.2020. Z uvedeného vyplýva, že výška, počet i termíny splátok sú definované presne, jasne, určite a zrozumiteľne. Zákon veriteľovi neukladá povinnosť, ale len možnosť uviesť, akým spôsobom sa budú jednotlivé splátky priradovať k nesplateným zostatkom. Zastáva názor, že zmluvné znenie nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a posudzovaná zmluva o úvere obsahuje zákonné náležitosti. Nesúhlasil ani s názorom súdu prvej inštancie ohľadom rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C 42/15. Poukázal na to, že v uvedenom rozhodnutí bola potvrdená zásada úniového práva, podľa ktorej má toto osobitný charakter a zároveň bolo určené, že táto zásada sa môže riadiť zásadne len úniovým právom a nie právom jednotlivých členských štátov. Prednosť pred vnútroštátnou normou na základe judikatúry súdneho dvora majú všetky úniové normy bez ohľadu na

ich právnu silu a priamy účinok. Preto aj rozhodnutiam Súdneho dvora EÚ, ktoré sú platným prameňom únievého práva je prednosť priznaná. K zneniu článku 10 ods. 2 písm. h/ Smernice, ktorá ustanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, vyslovil, že pokiaľ ide o možnosť členských štátov stanoviť takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave je dôležité zdôrazniť, že ak ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré Smernica neupravuje, ak obsahuje harmonizované otázky o povinnosti aplikovania záverov súdneho dvora EÚ. V uvedenom rozsudku poukázal aj na rozhodnutie EÚ vo veci 106/77, v ktorom sa uvádza, že vnútroštátny súd, ktorý v rámci svojej právomoci aplikuje ustanovenia práva Spoločenstva, je povinný zabezpečiť plný účinok týchto noriem a v prípade potreby vlastnej úradnej moci uplatniť každé vnútroštátne ustanovenie, hoci by išlo o neskoršie ustanovenie v rozpore s právom spoločenstva. Ďalej vyslovil, že súd prvej inštancie je povinný uplatňovať eurokomformný výklad práva zohľadňujúci záver Súdneho dvora vo veci C 42/15, pričom s poukazom na uvedenú Smernicu, táto neukladá veriteľovi povinnosť uvádzať, ako sa budú jednotlivé splátky započítavať na istinu, úroky a následne príslušenstvo pohľadávky, a preto ani súd pokiaľ by rozhodol v súlade s takýmto výkladom práva nemôže veriteľa sankcionovať za absenciu náležitostí, ktoré nemali byť do vnútroštátneho poriadku vôbec transportované.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v odolaním napadnutej časti ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Rozsudok vo vyhovujúcej časti pre absenciu odvolania nadobudol právoplatnosť.

5. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca domáha zaplatenia sumy 845,14 eur s príslušenstvom titulom neuhradeného zostatku úveru zo Zmluvy o poistenom otp expres úvere, uzatvorenej so žalovaným dňa 04. 07. 2013. Zmluvou poskytol žalovanému úver v sume 884,00 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 84. mesačných splátkach po 19,05 eur. V zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 17,50 % ročne, RPMN 20,64 %, priemerná hodnota RPMN bola 26,38 %, termín splatnosti prvej splátky bol dňa 04.08.2013, každej ďalšej splátky vždy 4. deň v mesiaci, termín konečnej splatnosti úveru 04.07.2020. Celková čiastka úveru bola 1.600,54 eur. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu a bol v omeškani s úhradou svojho záväzku, preto podaním zo dňa 18.09.2014 žalobca v súlade s článkom VIII. bodu 2 písm. e) Zmluvy vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru (s účinnosťou 10. deň po doručení výzvy) a vyzval žalovaného k splateniu celého záväzku vo výške 1.055,64 eur v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nadobudlo účinnosť dňa 21.10.2014. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel majúc za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože zo zmluvy jednoznačne nevyplýva splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ nemali byť splatené jednorazovo. Žalobcovi priznal rozdiel medzi poskytnutou sumou 884,00 eur a úhradami žalovaného v sume 206,20 eur s príslušenstvom.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. Žalobca v podanom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

9. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Rozhodujúc o odvolaní žalobcu v tejto veci odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, je nepreskúmateľný.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 04. 07. 2013 uzatvorená Zmluva o poistenom otp expres úvere č. 0796 3005 13 RSU, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 884,00 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v 84. mesačných splátkach po 19,05 eur. V zmluve bola dohodnutá pevná úroková vo výške 17,50 % ročne, RPMN 20,64 %, priemerná hodnota RPMN bola 26,38 %, s termínom splatnosti prvej splátky dňa 04.08.2013, každej ďalšej splátky vždy 4. deň v mesiaci, termínom konečnej splatnosti dňa 04.07.2020 a celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 1.600,54 eur. Žalovaný dlh neplnil včas a riadne, pričom podaním zo dňa 18.09.2014 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru (s účinnosťou 10. deň po doručení výzvy) a vyzval žalovaného k splateniu celého záväzku vo výške 1.055,64 eur v lehote do 10 dní od doručenia výzvy.

13. Je nepochybné, že vyššie uvedená úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ako správne učinil aj súd prvej inštancie.

14. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na tvrdení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom zmluva neobsahuje údaj o tom, z čoho pozostáva úverová splátka s tým, že osobitne pri každej jednotlivej splátke malo byť zvlášť uvedené, aká suma predstavuje výšku samotnej splátky, aká suma zo splátky sa započíta na istinu a aká na úroky, prípadne poplatky a tak aby mohla priebežne pri splácaní svojho dlhu sledovať, ako sa znižuje istina jeho dlhu. Odvolací súd sa s týmto právnym záverom prvoinštančného súdu nestotožňuje z nasledujúcich dôvodov.

15. Z obsahu spisu a z vykonaného dokazovania vyplýva, že zmluvné strany si v úverovej zmluve dohodli, že dlžník je povinný splátať banke istinu úveru spolu s úrokmi vo výške 17,50 % ročne v 84. mesačných anuitných splátkach po 19,05 eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky žalobcu (ďalej len „VOP“), pričom podľa čl. IV bod 1 VOP anuitná splátka je rovnomerná splátka úveru zahŕňajúca splácanie istiny, úroku, poplatku za zabezpečenie poistenia a vedenie účtu. Ďalej si zmluvné strany dojednali poplatok za poistenie schopnosti splácať úver (čl. V bod 1 písm. c zmluvy).

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 09. 06. 2013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

18. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa prípadnej poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

19. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou bolo prebrať do slovenského práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“).

20. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

21. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

22. Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali - viď ďalej) pochybnosti o tom, či text „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá textu „zmluva o spotrebiteľskom úvere . musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už ale bolo uvedené vyššie, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.

23. V zmysle vyššie uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

24. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel

zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

25. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky (tiež rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/56/2018).

26. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že sporná úverová zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2, vrátane písm. k/ citovaného zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a nebolo povinnosťou veriteľa, vzhľadom na to, že strany si dojednali fixné anuitné splátky, obsahujúce ako splátku istiny, tak i splátku úrokov, špecifikovať v zmluve samostatne údaj o výške, počte a termínoch splátok úrokov, resp. pripájať k zmluve amortizačnú tabuľku, obsahujúcu takýto údaj. S poukazom na uvedené odvolací súd považuje záver súdu prvej inštancie o tom, že úver sa považuje výlučne v dôsledku absencie toho jediného údaj za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch za nesprávny a nedôvodný.

27. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v naväzujúcom výroku o náhrade trov strán sporu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v ďalšom konaní súd prvej inštancie rešpektujúc vyššie popísané právne závery vec preskúma, pričom sa bude zaoberať správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov, vyporiadajúc sa s odvolacími námietkami, svoje rozhodnutie zdôvodní v súlade s ust. § 220 CSP tak, aby v prípade podaného odvolania mohlo byť preskúmané odvolacím súdom.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).